I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 320/2008

af 7. april 2008

om ophævelse af udligningstolden på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), med oprindelse i Republikken Korea og om afslutning af proceduren

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), i det følgende benævnt »grundforordningen«, særlig artikel 19,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

I. Gældende foranstaltninger

(1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 1480/2003 ([2]), i det følgende benævnt »den endelige toldforordning«, en endelig udligningstold på 34,8 % på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories) med oprindelse i Republikken Korea og fremstillet af alle andre selskaber end Samsung Electronics Co., Ltd, i det følgende benævnt »Samsung«, for hvem der blev fastsat en toldsats på 0 %. Forud for den endelige toldforordning fandt Kommissionens forordning (EF) nr. 708/2003 af 23. april 2003 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), med oprindelse i Republikken Korea ([3]) (i det følgende benævnt »den foreløbige toldforordning«) anvendelse.

(2) På baggrund af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilæggelsesorgan ([4]) (»rapporten fra EF-Korea DRAMs-panelet«) vedtog Rådet forordning (EF) nr. 584/2006 ([5]), hvormed den gennemførte anbefalingerne i panelets rapport og nedsatte den endelige udligningstold til 32,9 % (i det følgende benævnt »gennemførelsesforordningen«).

II. Indledning af en delvis interimsundersøgelse på eget initiativ

(3) EF-producenten Micron Europe Ltd and Qimonda AG (tidligere Infineon Technologies AG) fremlagde umiddelbare beviser for Kommissionen, som tydede på, at Hynix Semiconductor Inc., i det følgende benævnt »Hynix«, modtog yderligere subsidier i perioden efter undersøgelsesperioden i den oprindelige undersøgelse. Endvidere indsendte Hynix en anmodning om en delvis interimsundersøgelse med den påstand, at de subsidier, der i den oprindelige undersøgelse blev anset for at være udligningsberettigede, ikke længere blev givet.

(4) I lyset af disse andragender besluttede Kommissionen at handle på eget initiativ.

III. Undersøgelse

(5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en delvis interimsundersøgelse, og offentliggjorde den 18. marts 2006 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([6]) om indledning af en delvis interimsundersøgelse i overensstemmelse med artikel 19 i grundforordningen.

([1]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1 Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).
([2]) EUT L 212 af 22.8.2003, s. 1 Ændret ved forordning (EF) nr. 2116/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 7).
([3]) EUT L 102 af 24.4.2003, s. 7.
([4]) WT/DS299/R European Communities — Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea (De Europæiske Fællesskaber — udligningsforanstaltninger vedrørende Dynamic Random Access Memory Chips fra Republikken Korea) vedtaget 3.8.2005.
([5]) EUT L 103 af 12.4.2006, s. 1.
([6]) EUT C 67 af 18.3.2006, s. 16.

(6) Undersøgelsen drejede sig udelukkende om subsidieringen af en enkelt producent, nemlig Hynix, for at vurdere, om der var behov for at videreføre, ophæve eller ændre de gældende foranstaltninger. Undersøgelsesperioden lå mellem den 1. januar 2005 og den 31. december 2005, i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«.

(7) Kommissionen underrettede officielt den eksporterende producent (Hynix), Republikken Korea, i det følgende benævnt »den koreanske stat«, og EF-producenterne om indledningen af den delvise interimsundersøgelse. Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(8) For at have de oplysninger til rådighed, den har brug for i sin undersøgelse, sendte Kommissionen spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog besvarelser fra selskabet, den koreanske stat og en række koreanske banker samt Deutsche Bank AG.

(9) For at efterprøve de modtagne oplysninger aflagde Kommissionen kontrolbesøg hos den koreanske stat (økonomi- og finansministeriet og finanstilsynskommissionen) og hos følgende selskaber og institutioner i Seoul:

— Hynix Semiconductor Inc.

— Korea Exchange Bank (KEB)

— Korea Development Bank (KDB)

— Woori Bank

— Shinhan Bank

— Deutsche Bank AG

— National Agricultural Cooperative Federation (NACF)

— Hyundai Marine & Fire Insurance.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(10) Den pågældende vare og den samme vare er de samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), af samtlige typer, tætheder og varianter, både samlet og i plade- og terningeform, fremstillet ved hjælp af forskellige former for MOS-teknologi (Metal Oxide Semiconductor), herunder supplerende MOS-typer (CMOS), af samtlige tætheder (herunder fremtidige tætheder), uanset hvilken adgangshastighed, konfiguration, pakning eller ramme der er tale om, med oprindelse i Republikken Korea. Dette omfatter også DRAMs, der fremtræder i (seriefremstillede) hukommelsesmoduler eller (seriefremstillede) hukommelsesplader eller i en anden samlet form, forudsat at deres vigtigste formål er at tilvejebringe hukommelse.

(11) Den pågældende vare tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 8473 30 20, ex 8473 50 20, ex 8542 32 10, ex 8542 32 31, ex 8542 32 39 og ex 8548 90 20.

C. SUBSIDIER

I. Indledning

(12) Kommissionen har på grundlag af de oplysninger, den havde til rådighed, da den indledte undersøgelsen, og de besvarelser, den har modtaget på spørgeskemaerne, undersøgt følgende foranstaltninger:

a) en redningspakke godkendt af Hynix Creditor Financial Institutions' Council (kreditinstitutrådet for Hynix, i det følgende benævnt »CFIC«) den 30. december 2002 (den nye omstruktureringspakke) omfattende ombytning af gæld med aktier, gældsforlængelse og nye rentebetalingsvilkår

b) påstået præferencefinansiering fra koreanske banker til Beijing Orient Electronics, i det følgende benævnt »BOE«, for at fremme købet af Hydis, en virksomhed i Hynix-gruppen

c) påstået præferencefinansiering fra koreanske banker til CVC for at fremme købet af System IC, en virksomhed i Hynix-gruppen, herunder overførsel af Hynix-gælden til en anden enhed på favorable vilkår

d) kapitaltilførsel i form af overtagelse af Hynix' gæld til nedsat pris

e) skattebegunstigelser til Hynix indrømmet af den koreanske stat

f) Hynix' låneomlægning i juli 2005.

(13) Alle ovenstående foranstaltninger var ad hoc-foranstaltninger. Bortset fra litra e) ovenfor blev alle foranstaltningerne truffet af Hynix' kreditorbanker/institutter, angiveligt efter anvisning fra den koreanske stat. Spørgsmålet om »finansielt bidrag ydet af en stat«, jf. artikel 2 i grundforordningen, er ligesom i den oprindelige undersøgelse centralt i denne procedure, og der henvises i denne sammenhæng til betragtning 9-15 i den endelige toldforordning.

II. **Hynix' finansielle situation efter den oprindelige undersøgelse**

(14) På trods af de omfattende første forsøg på at redde Hynix i 2001 forbedredes selskabets finansielle situation sig ikke, og i 2002 blev det tildelt kreditværdigheden »selective default« af Standard & Poor's. Det indberettede et tab på 1 030 mia. KRW for de første ni måneder af 2002. Det var åbenlyst, at selskabet ikke var i stand til at betale forfaldne gældsforpligtelser. Nøgletallene i regnskabet for 2002 viser, at Hynix ikke kunne dække sin kortfristede gæld med sine omsætningsaktiver, at indtægterne ikke var tilstrækkelige til at dække renteudgifterne, at selskabet i langt højere grad blev finansieret med lån end med egenkapital, og at det led store nettotab. Selv om redningsforsøgene i oktober 2001 i nogen grad havde hjulpet på situationen, var selskabet stadig i store vanskeligheder. Morgan Stanley Dean Witter, en af Hynix' eksterne konsulenter, skrev i en rapport, der blev udsendt i september 2002, at det var meget usandsynligt, at Hynix i løbet af de næste to år ville være i stand til at fremskaffe tilstrækkelige midler til at betale sine forfaldne gældsforpligtelser eller til at udvide kapaciteten og finansiere den teknologiske modernisering og de FoU-investeringer, der var nødvendige for at bevare sin position som konkurrencedygtig producent af DRAM. Morgan Stanley Dean Witter skrev videre, at Hynix teknisk set var konkurs og kun blev holdt i live ved hjælp af gældomlægningsprogrammer, og at det så ud til at ville kræve for mange økonomiske ressourcer at få selskabet tilbage i konkurrencedygtig stand. Kreditorerne har ikke råd til at pleje patienten, til den bliver rask, skrev han, og uanset resultatet var beskeden til investorerne klar: Hynix er ikke et sundt investeringsobjekt.

(15) Merrill Lynch udtalte, ligeledes i september 2002: »Vi bliver mere og mere bekymret over Hynix' udsigtsløse indtjeningsmuligheder. Vi skruer forventningerne til 02-03 ned i underskudsområdet, da det på grund af manglende investeringer i moderne teknologi er vanskeligt at begrænse omkostningerne og øge forsyningerne.« En anden af Hynix' konsulenter, Deutsche Bank Korea, indrømmede, at nok havde deres arbitrageafdeling øjnene på halvlederindustrien, men den fulgte ikke Hynix' aktier »på grund af manglende interesse fra investorerne«. Selskabet selv anfægter ikke, at det havde store økonomiske problemer på det pågældende tidspunkt.

III. **Den nye omstrukturering**

(16) I oktober 2001 vedtog CFIC en virksomhedsplan for at videreføre saneringen af selskabet. CFIC var sammensat af banker og andre institutter med tilgodehavender hos Hynix. CFIC's beslutninger blev truffet med 75 % flertal. De enkelte institutter blev tildelt et antal stemmer i forhold til deres udestående hos Hynix.

(17) Hynix var underlagt loven til fremme af selskabsomstrukturering (the Corporate Restructuring Promotion Act, »CRPA«) og dermed reelt kontrolleret af kreditorerne. CFIC besluttede at sælge selskabet eller dele af selskabet til en tredjepart. I december 2002 indledte omstruktureringsudvalget, som er et underudvalg til CFIC, forhandlinger med Micron Technology Inc. Disse forløb over fem måneder. Parterne nåede frem til at undertegne et aftalememorandum, men salgsvilkårene blev forkastet af Hynix' bestyrelse.

(18) I maj 2002 greb CFIC på grund af den fortsatte forværrelse af Hynix' økonomiske situation på ny ind og engagerede et antal eksterne konsulentvirksomheder, bl.a. Deutsche Bank (DB), Morgan Stanley Dean Witter, Deloitte & Touche og A. D. Little, som skulle analysere Hynix' situation og udarbejde en redningsplan. Sammen med de nævnte eksterne konsulenter førte KEB, der som ledende kreditor stod i spidsen for CFIC, omhyggeligt tilsyn med Hynix frem til november 2002. DB og KEB udarbejdede og forelagde CFIC en rapport (DB-rapporten).

(19) Den 30. december 2002 besluttede CFIC at omstrukturere og sælge virksomheden efter anbefalingerne i DB-rapporten. Omstruktureringen omfattede:

— en ombytning af gæld med aktier i størrelsesordenen 1 861,5 mia. KRW

— en nedskrivning af kapitalen i forholdet 21:1

— en gældsforlængelse for 3 293 mia. KRW, og

— ændring af rentebetalingsvilkårene for den forlængede gæld.

IV. **Beskrivelse af foranstaltningerne**

i) *Ombytning af gæld med aktier*

(20) CFIC besluttede at ombytte gæld for 1 861,5 mia. KRW med Hynix-aktier. Dette beløb svarede til cirka 50 % af Hynix' ikke-sikrede lån. Den pris, aktierne kunne ombyttes til, blev i december 2002, da beslutningen blev truffet, fastsat til 435 KRW på grundlag af den gennemsnitlige markedspris for en måned. CFIC er i henhold til CRPA forpligtet til at anvende en rimelig metode ved beregningen af ombytningsprisen, men der er ikke krav om nogen bestemt metode.

(21) Omstruktureringsplanen foreskrev, at der skulle foretages en kapitalnedskrivning inden ombytningen, hvilket krævede aktionærernes accept. Ombytningen kunne derfor ikke finde sted med det samme. Efter kapitalnedskrivningen, som blev gennemført i forholdet 21:1, var ombytningsprisen 9 135 KRW (21 × 435 KRW), og ombytningen blev effektueret. Da ombytningsaktierne ikke skulle udstedes før april 2003, var denne pris en minimumspris, mens der ikke blev fastsat en maksimumspris. Den faktiske pris på beslutningstidspunktet var 280 KRW, den faldt til 167 KRW i april 2003.

ii) *Gældsforlængelse*

(22) Løbetiden for den del af Hynix' gæld, der ikke blev ombyttet med aktier, blev forlænget til december 2006. Den forlængede gæld androg i alt 3 293 mia. KRW.

iii) *Ændring af rentebetalingsvilkårene*

(23) Renten på den forlængede gæld blev nedsat til 3,5 % fra 6,5 %. Forskellen på 3 % blev behandlet som tillæg til hovedstolen og blev føjet til den tilbageværende gæld, ligeledes med betalingsfrist i december 2006. Renten på dette tillæg til hovedstolen blev sat til 6 % med kvartalsvis betaling.

V. **Den koreanske stats politik over for Hynix**

(24) Som beskrevet i den foreløbige og den endelige toldforordning havde den koreanske stat stor interesse i Hynix-sagen. Den koreanske stat indrømmede, at Hynix' situation betød, at udenlandske investorer var uvillige til at investere i Korea, fordi de koreanske banker var så udsatte på grund af deres engagement i Hynix. Den koreanske stat havde brug for, at problemet med Hynix blev løst, så denne usikkerhed kunne fjernes. Faktisk blev »den strukturelle tilpasning« af Hynix omtalt som det vigtigste politiske emne i andet halvår af 2002 i en rapport fra økonomi- og finansministeriet. En rapport fra oppositionspartiet GNP (Grand National Party) til det koreanske parlament kritiserede den koreanske stat for at insistere på at redde Hyundai-gruppen, som Hynix indgik i, og erklærede, at den koreanske stat i sit forsøg på at redde Hynix »smed penge i et bundløst hul«. Hynix hævder, at rapporten, eftersom den blev indgivet i november 2002, ikke bør anses for at være et bevis for den koreanske stats engagement i den nye omstrukturering. Den nye omstrukturering blev imidlertid godkendt af kreditorerne blot en måned efter, at GNP havde indgivet sin rapport, og drøftelserne om, hvordan Hynix bedst kunne reddes, havde stået på i måneder inden da. GNP's rapport er derfor ikke irrelevant for spørgsmålet om, hvorvidt den koreanske stat havde en plan, der skulle redde Hynix.

(25) I årets første halvdel var budskabet fra vicefinansministeren det, at kreditorerne skulle finde en løsning på Hynix' problemer så hurtigt som muligt for at begrænse de negative virkninger for økonomien til et minimum. I dette øjemed havde der fundet et møde sted mellem den koreanske stat og Hynix' kreditorer, hvor den koreanske stat fremlagde sine synspunkter vedrørende de på det tidspunkt igangværende forhandlinger med Micron. Økonomi- og finansministeriet kunne hverken be- eller afkræfte, om der havde fundet andre møder sted, og hævdede, at ikke alle møder blev ført til protokols. Finanstilsynskommissionen på sin side meddelte, at der ikke havde fundet andre møder sted, selv om den blev orienteret om, hvad der foregik, gennem uformelle telefonopkald. Foreliggende dokumentation tyder dog på, at den koreanske stat med tanke på De Europæiske Fællesskabers og USA's tidligere undersøgelser af dens engagement i Hynix havde givet instrukser om, at alle meddelelser om Hynix skulle overdrages mundtligt, så de ikke kunne spores ([1]). Finanstilsynskommissionen udtalte, at den ikke have bemyndigelse til at intervenere i hvert enkelt selskabs omstruktureringsbestræbelser, men den førte i nogen omfang tilsyn med processen, f.eks. når den mente, at processen indebar et potentielt chok for markedet. Finanstilsynskommissionens tilsyn foregår gennem kontakter med personer i selskaberne, men der føres ikke noget register over sådanne kontaktpersoner. Finanstilsynskommissionen indrømmede, at Hynix blev omstruktureret, fordi det var meget stort, men insisterede på, at det var kreditorerne alene, der bestemte hvordan og hvorledes omstruktureringen skulle foregå. Hynix' kreditorbanker bekræftede, at Finanstilsynskommissionen holdt sig nøje informeret om omstruktureringen gennem telefonopkald og anmodninger om oplysninger.

(26) På møderne i april 2002 meddelte den koreanske stat Hynix' kreditorer, at dens officielle holdning var, at Hynix enten skulle sælges eller reddes for at afbøde chokket. Den koreanske stat insisterede på, at spørgsmålet om opløsning af selskabet helt og aldeles var op til kreditorerne. Dette modsiges dog af regeringens udtalelser om, hvor vigtigt det var at redde Hynix (gennem omstrukturering eller salg) for at genskabe tilliden til de koreanske markeder. Den koreanske regerings tro på, at Hynix var for stor til at krakke, underbygges af en udtalelse fra en af kreditorbankerne, ifølge hvilken Hynix var så stort et selskab og havde så mange ansatte og kontrakter, at »man kan tænke sig til, hvad der ville ske, hvis det gik fallit eller blev erklæret insolvent«. Desuden skrev en af Hynix' eksterne konsulentvirksomheder i det brev, hvori den accepterede at påtage sig opgaven, at den ville hjælpe »… med at finde en realistisk og bæredygtig løsning til omstrukturering af Hynix, som kan *minimere skaderne på arbejdsmarkedet* …« (fremhævelse tilføjet). Det var tydeligt, at en opløsning af Hynix ikke var en udvej, man opererede med.

([1]) Kangwon Lee, adm. direktør for KEB, »I will not tell«, Maeil Business Newspaper, den 23. august 2002.

VI. **Den koreanske stats engagement i Hynix' kreditorbanker**

(27) Den koreanske stat er storaktionær i en lang række af Hynix kreditorbanker. Ifølge de foreliggende oplysninger fra bankerne, Hynix og den koreanske stat har den koreanske stat mindst en væsentlig aktiebeholdning (dvs. > 20 %) i kreditorbanker/finansieringsinstitutter, som igen har mere end 75 % af stemmerne i CFIC. Det erindres, at det krævede flertal i CFIC var 75 %. Der kan derfor ikke være tvivl om, at den koreanske stat har haft indflydelse på beslutningerne truffet af CFIC.

(28) Som i den oprindelige undersøgelse er KDB og NACF 100 % statsejede foretagender og anses derfor for at være offentlige organer efter grundforordningens artikel 1, stk. 3.

(29) Der foreligger ingen oplysninger, der tyder på, at Woori Banks situation har ændret sig i forhold til den situation, der er beskrevet i betragtning 80-82 i den foreløbige toldforordning. Desuden indgik Chohung Bank, nu Shinhan Bank efter fusionen med Shinhan Bank, den 1. april 2006, som det fremgår af den foreløbige toldforordning, et aftalememorandum med Korean Deposit Insurance Corporation (KDIC) i januar 2002, ifølge hvilket KDIC, et offentligt organ, fik afgørende indflydelse på Chohung Banks beslutninger.

(30) Premierministerens anordning 408 er et yderligere vidnesbyrd om, at den koreanske stat har retshjemmel til at intervenere i finanssektoren af politiske årsager. Den koreanske stat henviser til anordningen som dokumentation for, at den officielt har tilkendegivet, at den ikke vil intervenere i forhold til banker og finansieringsinstitutter. Imidlertid hedder det i premierministerens anordning 408, artikel 5, stk. 1: »Såfremt et finanstilsynsorgan anmoder et finansinstitut om samarbejde eller støtte for at stabilisere finansmarkederne … skal det ske skriftligt eller på et møde.« Det fremgår heraf, at anordningen ikke udelukker en regeringsintervention, tværtimod foreskriver den udtrykkeligt, hvordan en sådan intervention skal foregå.

(31) Hynix hævdede, at KEB ikke var kontrolleret af den koreanske stat og fremviste Commerzbanks aktiebeholdning som bevis for dens uafhængighed af intervention fra den koreanske stats side. Den fremlagde også dokumenter angående Commerzbanks vetoret i en række spørgsmål, bl.a. risikostyring. KEB kunne imidlertid ikke bekræfte, at Commerzbank, som ganske vist havde udpeget en person som medlem af kreditgruppen, faktisk udøvede nogen kontrol over kreditbeslutninger, og erklærede ligefrem, at de ikke kendte til sådanne vetorettigheder. Hertil kommer, at det af de nylige undersøgelser af den koreanske stats engagement i Lone Stars køb af aktier i KEB i 2003 fremgår, at KEB er kontrolleret af den koreanske stat. Der synes derfor ikke at være nogen grund til at fravige konklusionerne af den oprindelige undersøgelse angående den koreanske stats indflydelse på KEB's beslutninger.

(32) Som endnu et eksempel på den koreanske stats engagement i Hynix' kreditorbanker kan nævnes, at styringsudvalget for Hynix' CFIC udpegede en tidligere minister for handel og industri som formand for CFIC's omstruktureringsudvalg, hvorefter han blot få måneder senere blev genudnævnt til minister.

(33) Kookmin Bank og Woori Bank har også oplyst, at den koreanske stats indblanding kunne få dem til at træffe politisk baserede beslutninger ved udarbejdelse af prospekter til børstilsynet i 2002. Hynix har fremlagt dokumentation til støtte for den påstand, at den pågældende ordlyd ikke specifikt refererer til Hynix og ikke skal forstås sådan, at den koreanske stat kontrollerer den koreanske banksektor. Den af Hynix fremlagte dokumentation bestrider dog ikke andre dele af prospektadvarslerne, f.eks. at den koreanske stats aktieposter »kunne få os til at træffe foranstaltninger eller forfølge politiske mål i strid med kreditorernes interesser«.

(34) Kommissionen bad om adgang til at se intern dokumentation vedrørende kreditinstitutternes beslutninger om at godkende omstruktureringsplanen. Disse fortrolige dokumenter viser, at selv om kreditorerne hver især fulgte deres respektive interne standardprocedurer, da de traf beslutning om at deltage i omstruktureringen, handlede de ikke i overensstemmelse med deres egen kreditvurdering af Hynix i den pågældende periode. Alle kreditorerne havde tildelt Hynix en kreditværdighed svarende til Standard & Poor's »selective default«, men ikke desto mindre godkendte de omstruktureringsplanen. På det tidspunkt, da omstruktureringen blev godkendt, antydede en af kreditorbankernes kreditvurdering således, at Hynix var særdeles sårbar, og at det var højst usandsynligt, at selskabet ville kunne bringes på fode igen. En anden af de involverede bankers kreditvurdering antydede, at risikoen for misligholdelse var stor, og at der ikke var mulighed for at genrejse selskabet. Alligevel godkendte bankerne omstruktureringsforslaget, også selv om det kan dokumenteres, at dette ikke var i overensstemmelse med markedsvilkårene, og rapporten fra DB modsiger på ingen måde dette.

(35) Dette fremgik af kreditorernes håndtering af gældsforlængelsen såvel som af de aktieposter, de fik i forbindelse med ombytningen af gæld med aktier: cirka 80-90 % af Hynix' gæld var blevet afskrevet som tab — i et enkelt tilfælde var det endog 100 % — og de tildelte aktier repræsenterede en værdi af omkring 20 % af den pris, kreditorerne betalte.

(36) Selskabet hævder, at de efterfølgende begivenheder viser, at kreditorerne traf den rette beslutning. Hynix har været overskudsgivende siden 2005, og kreditorerne har solgt deres aktier i selskabet med en betragtelig fortjeneste. Imidlertid foreligger der en efterfølgende analyse, der på ingen måde bekræfter den konklusion, at en godkendelse af omstruktureringsplanen, på det tidspunkt da kreditorerne godkendte den, var i overensstemmelse med markedsvilkårene. Desuden skyldes Hynix' overlevelse de enorme subsidier, selskabet modtog. Man kan ikke påstå, at fordi Hynix overlevede, så var subsidierne ikke subsidier, når overlevelsen kun var mulig på grund af subsidierne. Endelig befandt kreditorerne sig i den situation, de befandt sig i ved udgangen af 2002, fordi de havde deltaget i omstruktureringen i 2001, som udgjorde et subsidie. De kan derfor ikke hævde, at de bør sammenlignes med private kreditorer, som har taget alle skridt frem til et bestemt punkt i tiden af egen fri vilje. Hynix' argument ændrer således ikke den konklusion, at kreditorernes handlinger ikke var i overensstemmelse med markedsvilkårene.

VII. **Konklusion om finansielt bidrag**

(37) I lyset af den foreliggende dokumentation for den koreanske stats politik over for Hynix og dens indflydelse på Hynix' kreditorers beslutninger samt dokumentationen for Hynix' katastrofale situation og markedets uvilje til at stille kapital til rådighed, sammenholdt med at der ikke er fremlagt beviser for, at de eksisterende kreditorer handlede i overensstemmelse med en markedsbenchmark, som var uberørt af subsidier, konkluderes det, at den koreanske stat overdrog og pålagde Hynix' kreditorer den opgave at redde Hynix ved at godkende omstruktureringsplanen, jf. betragtning 19. Dette udgjorde et finansielt bidrag efter grundforordningens artikel 2, stk. 1.

(38) Hynix hævdede, at den koreanske stat intet havde at gøre med den nye omstrukturering, som var planlagt af kreditorerne bistået af eksterne konsulenter. Hynix hævdede desuden, at den foreliggende dokumentation kun viste, at den koreanske stat var bekymret for Hynix' fremtid, men at den ikke som krævet godtgjorde, at der var en forbindelse mellem den koreanske stat og bankernes handlinger. Den koreanske stats aktiepost er ikke et afgørende bevis for, at den har overdraget eller pålagt bankerne en bestemt opgave, men det er en klar indikation af, i hvilket omfang den koreanske stat kan påvirke bankernes beslutninger. Som det var tilfældet i den oprindelige undersøgelse, viser det foreliggende materiale, at den koreanske stat som storaktionær kan udpege bestyrelsesmedlemmer og derved har mulighed for at påvirke afstemningsresultaterne på bestyrelsesmøderne. Desuden fremgår det med tydelighed af artikler i pressen og af foreliggende rapporter, at den koreanske stat ikke ville tillade Hynix at gå konkurs. Dette understøttes yderligere at det forhold, at en af de banker, der er 100 % ejet af den koreanske stat, købte Hynix-gæld af andre kreditorer for at fjerne noget af den finansielle byrde fra de banker, der var blevet pålagt at redde Hynix. Det anfægtes ikke, at den nye omstruktureringsplan var udarbejdet af Hynix' eksterne konsulenter i samarbejde med kreditorerne. De foreliggende dokumenter tyder dog på, at den koreanske stat havde pålagt Hynix' kreditorer at omstrukturere Hynix og havde instrueret dem om, at de ikke måtte lade Hynix gå fallit.

(39) Bankernes fremfærd viser også tydeligt, at de ikke handlede ud fra normale kommercielle overvejelser. Ingen af bankerne vurderede Hynix til at være et sundt investeringsobjekt. Faktisk viste alle kreditorernes kreditvurderinger, at de anså Hynix for at udgøre en væsentlig risiko og tvivlede på, at det ville være i stand til at overleve. Hynix hævdede, at kreditorernes adfærd burde bedømmes fra en »eksisterende kreditors« synspunkt. Som nærmere omtalt i betragtning 36 og i betragtning 41-44 er det i dette tilfælde, hvor situationen er påvirket af meget store og lignende subsidier indrømmet kun cirka et år tidligere, den »private investor«-test, der bør anvendes for at vurdere, om kreditorernes adfærd var rimelig set i forhold til markedsvilkårene. Det er derfor ikke nødvendigt at tage stilling til, om en eksisterende kreditor ville have handlet på samme måde som Hynix' kreditorer.

VIII. **Fordel**

(40) Hvad angår eventuelle fordele for Hynix, hævdede KEB, Woori Bank, Shinhan Bank, KDB og NACF alle sammen, at de havde deltaget i den nye omstrukturering ud fra et ønske om at kunne gendrive mest muligt af de lån, de allerede havde ydet Hynix. De fandt, at værdien af Hynix som igangværende virksomhed var større end den umiddelbare likvidationsværdi. Denne sammenligning, uanset om den måtte være en brugbar standard i en undersøgelse af, om Hynix har nydt godt af fordele, ville dog ikke kunne bruges i den aktuelle sag af de årsager, der er forklaret i betragtning 36 og 41-44. Desuden udelukker det forhold, at der er fordele for de meget udsatte kreditorer, ikke, at der også kan være fordele for Hynix.

(41) Hynix hævder, at den nye omstrukturering var baseret på markedsvilkårene, eftersom den var planlagt af eksterne konsulentvirksomheder såsom DB og Deloittes efter måneders omhyggeligt tilsyn og var baseret på DB's rapport, som anbefalede den fulgte fremgangsmåde. Rapporten fra DB var dog rettet mod Hynix' kreditorer. Formålet var at sætte kreditorerne i stand til at gendrive så meget som muligt af deres udeståender og samtidig forhindre selskabet i at gå konkurs. Hynix hævdede, at den test, der skal bruges til at påvise, hvilke fordele den nye omstrukturering har givet selskabet, skal være den »private kreditor«-test og ikke den »private investor«-test. Kreditorernes situation er en faktor, som kunne indgå i en undersøgelse, men som det forklares i betragtning 36 og fremefter kan denne faktor ikke tages i betragtning i dette tilfælde.

(42) Sagt med almindelige ord er sammenligningsgrundlaget, om en investor med eller uden fordringer på Hynix på grundlag af de gældende markedsvilkår ville have vurderet, at den foreslåede investering i Hynix var risikoen værd. DB's rapport giver ikke noget pålideligt svar på dette spørgsmål, eftersom den er henvendt til de eksisterende kreditorer og lægger Hynix' bestående gælds- og egenkapitalforhold til grund for de foreslåede investeringer og dermed reducerer selv den mest hypotetiske mulighed for en investering udefra på samme vilkår til noget nær nul. Rapporten fra DB godtgør på ingen måde, at nye private investorer ville have haft nogen som helst interesse i at skyde penge i Hynix. DB's råd til private investorer var da også ikke at investere i Hynix, hvilket underbygges af det forhold, at bankens arbitrageafdeling ikke fulgte Hynix' aktier.

(43) Under alle omstændigheder var Hynix' økonomiske situation på tidspunktet for den nye omstrukturering som beskrevet i betragtning 14 katastrofal, og det var åbenbart, at Hynix ikke var i stand til at betale renter og afdrag på gælden. Derfor var det ikke muligt at finde finansieringskilder på markedet, hvilket tydeligt understreges af udtalelserne fra de økonomiske konsulenter, jf. betragtning 14 og 15. DB's rapport anbefaler Hynix' kreditorer at minimere deres tab, men den kaster ikke lys over, hvorfor markedet fortsat skulle have lånt eller investeret midler i Hynix, hvis kreditværdighed stod på »selective default«. Andre foreliggende oplysninger om Hynix' situation og markedssituationen bekræfter, at DB's rapport ikke giver et pålideligt svar på spørgsmålet om, hvorvidt en investor på grundlag af de gældende markedsvilkår ville have vurderet, at den foreslåede investering i Hynix var risikoen værd.

(44) Ganske uanset spørgsmålet om, hvilke muligheder der bød sig eller ikke bød sig for parterne i 2002 på baggrund af den foreliggende situation, er det ydermere en kendsgerning, at Hynix var havnet i denne situation på grund af økonomisk ukloge investerings- og lånebeslutninger truffet af eller på vegne af den koreanske stat i 2001, hvis virkninger lod sig mærke også i 2002 og derefter. Det umiddelbare formål med den nye omstrukturering var at tilføre Hynix ny finansiering, og det lader sig ikke adskille fra det oprindelige redningsforsøg i 2001. De to hænger uløseligt sammen. Sagt på en anden måde er det alene en følge af den foregående omstrukturering, som stred imod al fornuft og sidenhen slog fejl, at det blev nødvendigt at forlænge de eksisterende kreditorers tilgodehavender i 2002-foranstaltningen. Den løsning, der blev foreslået i rapporten fra DB, var derfor kun mulig på baggrund af 2001-foranstaltningen. Man kan ikke anse en bestemt fremgangsmåde for at være i overensstemmelse med markedsvilkårene, hvis den pågældende fremgangsmåde i sig selv er en videreførelse af en tidligere uforstandig statslig beslutning. Dette er endnu en årsag til, at der ikke af DB's rapport kan udledes et pålideligt svar på spørgsmålet om, hvorvidt en investor på grundlag af de gældende markedsvilkår ville have vurderet, at den foreslåede investering i Hynix var risikoen værd.

(45) Den nye omstrukturering anses derfor at have givet Hynix en fordel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2.

IX. **Specificitet**

(46) Da de foranstaltninger, der blev truffet som led i den nye omstrukturering, udelukkende blev truffet af hensyn til Hynix, anses gældsforlængelsen, renternes tilskrivning til hovedstolen og ombytningen af gæld med aktier for at være specifikke efter grundforordningens artikel 3.

X. **Beregning af fordelens værdi**

i) *Fordelens indtræden*

(47) I henhold til artikel 5 i grundforordningen beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som modtageren har opnået i den periode, der er omfattet af subsidieundersøgelsen. Et beløb svarende til det gældsbeløb, der skulle ombyttes med aktier, blev udtaget af lånene og bogført som regulering af egenkapitalen, da beslutningen om omstrukturering blev truffet den 30. december 2002 (note 14 til Hynix' regnskab for 2002). Desuden blev Hynix fritaget for sine rentebetalingsforpligtelser for så vidt angår denne gæld pr. samme dato.

(48) EF-erhvervsgrenen hævdede, at fordelen ved den nye omstrukturering ikke kom Hynix til gode før den 13. april 2003, da aktierne faktisk blev udstedt til kreditorerne. På den anden side hævdede selskabet, at datoen for fordelens reelle virkning var den 30. december 2002, som var den dato, hvor kreditorerne traf beslutningen om at godkende omstruktureringen, og hvor Hynix blev fritaget for gældsforpligtelserne.

(49) Da Tvistbilæggelsesorganets panel vedrørende DRAMs fastslog, at fordelen ved et subsidie skal ses fra modtagerens synspunkt, og da selskabet ikke længere havde nogen forpligtelser som følge af gælden til kreditorerne fra den dato, da beslutningen om at iværksætte den nye omstrukturering blev truffet, anses den 30. december 2002 for at være den dato, hvor fordelen reelt fik betydning for Hynix.

ii) *Beregningsgrundlag*

Gældsforlængelse og ændring af rentesats og betalingsbetingelser

(50) I henhold til den metode, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, betragtes en gældsforlængelse som et lån ved beregningen af fordelen. Renternes tilskrivning til hovedstolen betragtes også som et lån i denne sammenhæng. I den oprindelige undersøgelse blev subsidiet anset for at være lig med lånets nominelle hovedstol fordelt over den normale femårige afskrivningsperiode for aktiver. Det således fordelte beløb pr. år blev forhøjet

med den almindelige handelsrente i Korea (7 %). EF-Korea DRAMs-panelet kritiserede denne fremgangsmåde for at være en metode beregnet på tilskud, som ikke afspejlede det forhold, at lån i modsætning til tilskud skal betales tilbage, og at »det således er indlysende, at det er mindre fordelagtigt for et selskab at modtage et lån end at modtage et tilskud« ([1]). Panelet mente, at EF burde basere sine beregninger på referencer, der afspejler normale investeringsmetoder.

(51) På baggrund af WTO-panelets udtalelser om tilskudsmetoden, som blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, blev det anses for rimeligt i denne undersøgelse at finde en lånebaseret reference som sammenligningsgrundlag ved beregning af fordelen.

(52) Hynix' økonomiske situation på tidspunktet for den nye omstrukturering som beskrevet i betragtning 14 og 15 var katastrofal, og det var åbenbart, at Hynix ikke var i stand til at betale renter og afdrag på gælden. Derfor var det ikke muligt at finde finansieringskilder på markedet. Hynix havde ikke modtaget et lån på sammenlignelige markedsvilkår på tidspunktet for den nye omstrukturering, og der forelå ingen dokumenterede oplysninger om omkostninger og vilkår vedrørende et sammenligneligt lån, som Hynix eller et andet firma, som befandt sig i en situation svarende til Hynix', var blevet tildelt på almindelige markedsvilkår på det pågældende tidspunkt. Det forhold, at også en række private organer havde deltaget i den nye omstrukturering, frembyder ikke et pålidelig sammenligningsgrundlag. De pågældende organer var små og havde ubetydelige tilgodehavender hos Hynix sammenlignet med de organer, der var styret af den koreanske stat. Desuden fandt man i overensstemmelse med WTO-panelets konklusioner i Japan DRAMs-sagen, hvori forholdene var de samme som i nærværende sag, at regeringens samtidige indblanding i omstruktureringsbeslutningerne forvrider markedet, så private, ikke-statsstyrede, organer ikke kan bruges som pålidelig reference ([2]).

(53) Kommissionen har derfor konstrueret et alternativt sammenligningsgrundlag baseret på en handelsrente tillagt en risikopræmie, som afspejler tabsrisikoen for selskaber, der er behæftet med en tilsvarende risiko. Dette sammenligningsgrundlag tager hensyn til lånevilkårene, den referencerente, som et kreditværdigt selskab ville skulle betale, sandsynligheden for, at et selskab, der ikke er kreditværdigt, misligholder sine gældsforpligtelser inden for et givent tidsrum, og sandsynligheden for, at et kreditværdigt selskab misligholder sine gældsforpligtelser inden for samme givne tidsrum.

(54) Kommissionen har brugt følgende formel til beregning af en passende referencerente for en låntager, som ikke er kreditværdig:

$$i_b = [(1 - q_n)(1 + i_f)^{n/(1-p_n)}]^{(1/n)} - 1$$

hvor:

n = lånevilkårene

i_b = referencerenten for en låntager, som ikke er kreditværdig

i_f = den lange rente, som et kreditværdigt selskab ville skulle betale

p_n = sandsynligheden for, at et selskab, som ikke er kreditværdigt, misligholder sine gældsforpligtelser inden for n antal år

q_n = sandsynligheden for, at et selskab, som er kreditværdigt, misligholder sine gældsforpligtelser inden for n antal år.

(55) Ved denne beregning har Kommissionen lagt den gennemsnitlige rente, som Bank of Korea havde fastsat for investmentgrade-virksomhedsobligationer i 2003, dvs. 10,43 %, til grund som rente for KRW-lån til kreditværdige selskaber. Tabsrisikotallene for selskaber, der var kreditværdige, og selskaber, som ikke var kreditværdige, i de pågældende foranstaltningers løbetid stammer fra Moody's Investor Service. Tabsrisikoen lå i 2003 på 54,86 % inden for tre år (gældsforlængelsens løbetid) for selskaber, som ikke var kreditværdige, mod 0,33 % for selskaber, som var kreditværdige. Det gav en rente på i alt 43,8 %. I modsætning hertil var den rente, Hynix skulle betale på den forlængede gæld, 3,5 %, dvs. en renteforskel på 40,3 %, hvilket giver anledning til en udligningstold på 23,7 %.

Ombytning af gæld med aktier

(56) Som beskrevet i betragtning 21 fastsatte CFIC den 30. december 2002 prisen for ombytningen af gæld med aktier til 435 KRW på grundlag af den gennemsnitlige markedspris for en måned. Selskabet hævder, at dette var en almindelig anerkendt metode til beregning af aktieprisen, og at den afspejlede de virkelige vilkår på markedet. I virkeligheden var der tale om et prisloft: Hvis aktieprisen var steget mellem den 30. december 2002 og den dag, aktierne faktisk blev udstedt, ville prisen være blevet ændret tilsvarende. Den faktiske pris, den dag det blev besluttet at iværksætte den nye omstrukturering, var 280 KRW. Da gælden endelig blev ombyttet med aktier, efter kapitalnedskrivning, til en pris af 9 135 KRW (KRW 435 × 21), var den reelle aktiepris 3 500 KRW. Hvis man ser bort fra virkningerne af kapitalnedskrivningen, var markedsprisen på de udstedte aktier langt under den nominelle værdi, nemlig 167 KRW. Det anfægtes ikke, at CFIC havde ret til selv at bestemme, hvilken metode der skulle bruges til at fastsætte ombytningsprisen. Uanset denne selvbestemmelsesret var ombytningsprisen ikke en fast pris, men en garanti for at selskabet ville få en mindstepris for sine aktier, og prisen kan derfor ikke anses for at afspejle de virkelige markedsvilkår, navnlig i betragtning af den reelle pris på det tidspunkt, ombytningsprisen blev fastlagt, og den ikke overraskende negative prisudvikling i perioden mellem møderne i CFIC og ombytningen i april 2003.

([1]) Rapporten fra EF-Korea DRAMs-panelet, punkt 7.212.
([2]) Rapport fra Japan DRAMs-panelet, WT/DS336/R, punkt 7.283-7.298.

(57) Ved beregningen af Hynix' fordel af ombytningen af gæld med aktier skal der tages hensyn til Hynix' omkostninger ved aktieudstedelsen. Kommissionen påpegede, at man, når man undersøger, hvilke omkostninger modtageren måtte have haft som følge af ombytningen, er nødt til at se på, hvilke forpligtelser et selskab får som følge af udstedelsen af nye aktier. Kommissionen påpegede i den forbindelse, at indskud af ordinær egenkapital generelt ikke er forbundet med særlige forpligtelser for et selskab, da der ikke forlanges et bestemt afkast af selskabet, og da det heller ikke er nødvendigt at foretage nogen betalinger. Selskabet har dog i hvert fald en teoretisk forpligtelse til at udbetale overskuddet eller dele heraf til aktionærerne. Egenkapitalforrentningen kan give et vist fingerpeg om, hvor stor en forrentning aktionærerne forventer at få i selskabet, og kan lægges til grund ved beregning af den fordel, Hynix opnåede. Hynix havde imidlertid en negativ egenkapitalforrentning i 2003, som det fremgår af beregningerne ud fra selskabets regnskab for samme år. Ud fra en objektiv vurdering af Hynix' finansielle situation på det tidspunkt, hvor ombytningen af gæld med aktier fandt sted, er det derfor urimeligt at forvente, at Hynix kunne have udbetalt noget som helst afkast til aktionærerne for det pågældende år. Anvendes egenkapitalforrentningen som sammenligningsgrundlag, må det stadig konkluderes, at hele det gældsbeløb, der blev ombyttet med aktier, er et udligningsberettiget subsidie.

(58) Kommissionen har desuden undersøgt, hvorvidt det påførte Hynix omkostninger, at selskabet skulle give ejerandele fra sig som følge af ombytningen, eller at aktiekursen muligvis blev forringet som følge af de nye aktier, der blev udstedt. Efter at have gennemgået den foreliggende dokumentation på ny mener Kommissionen ikke, at den nettofordel, Hynix opnåede ved at ombytte gæld med aktier, blev forringet af, at der blev udstedt nye aktier. I den forbindelse er det efter Kommissionens opfattelse væsentligt at anerkende den effekt, som ombytningen af gæld med aktier havde på Hynix' finansielle situation.

(59) Allerførst er det vigtigt at fastholde, at der ikke var tale om et direkte indskud af egenkapital. Den grundlæggende fordel for Hynix bestod i, at et enormt gældsbeløb på 1 861,5 mia. KRW blev indfriet ved ombytningen. Dermed blev Hynix fri for at tilbagebetale noget som helst af hovedstolen og for at betale renter. I stedet blev denne enorme gæld omdannet til aktier, som blev udstedt til kreditorbankerne. Udstedelsen af nye aktier var dog ikke forbundet med reelle målbare omkostninger for Hynix. Udstedelsen af nye aktier betød ganske vist, at de eksisterende aktiers værdi blev udvandet, men dette havde ingen som helst effekt på Hynix' balance. Det resulterede ikke i nogen som helst kontantbetalinger (bortset fra udgifterne i forbindelse med udstedelsen af de nye aktier) og forpligtede ikke Hynix til nogen som helst fremtidige kontantbetalinger, hvilket ville have været tilfældet ved gældsinstrumenter.

(60) Selskabet hævdede, at aktiernes markedsværdi skal fratrækkes værdien af en eventuel fordel, og citerede Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold, af hvis afsnit E, litra f), nr. iii), det fremgår, at »hvis staten køber aktier i et selskab og betaler overkurs for disse aktier i forhold til den normale markedskurs (*under hensyn til alle andre faktorer, som kan have betydning for en privat investor*), er subsidiebeløbet forskellen mellem disse to kurser« (fremhævelse tilføjet). En privat investor ville imidlertid aldrig have købt Hynix-aktier i den pågældende periode. Faktisk fremgår det af de foreliggende dokumenter, at Hynix' aktier blev handlet til så lav en pris, at de burde have været suspenderet, havde det ikke været for en undtagelse til det koreanske børsregulativ, som tilsyneladende var skræddersyet til Hynix alene. Desuden påvirker det forhold, at der var en markedspris på aktierne, ikke selskabet, da dette ikke er nødt til at betale markedsprisen. Dette ville kun være relevant, hvis Hynix i henhold til gældsombytningsordningen var forpligtet til at købe aktier tilbage.

(61) I lyset af ovennævnte betragtninger og den omstændighed, at Hynix ikke havde nogen omkostninger ved udstedelsen af aktier, mener vi, at hele det ombyttede beløb bør lægges til grund for fastlæggelsen af, hvilken fordel der blev opnået som følge af ombytningen af gæld med aktier.

iii) *Endelig beregning af fordelen*

(62) Som forklaret i betragtning 61 blev Hynix' fordel af foranstaltningen anset for at svare til det fulde gældsbeløb, der blev ombyttet med aktier. Dette subsidie medfører en stor og ikke-tilbagevendende fordel, da det, som beskrevet ovenfor, ansås for rimeligt at benytte metoden med fordeling over en femårig periode. Det således fordelte subsidiebeløb blev udtrykt i procent af Hynix' samlede salg i 2005. Med en rente beregnet på grundlag af den gennemsnitlige handelsrente i Korea i interimsundersøgelsesperioden udgør det udligningsberettigede subsidie 6,8 %. Da ombytningen af gæld med aktier er et ikke-tilbagevendende engangssubsidie, fordelt over en bestemt tidsperiode, og da denne periode er sat til at begynde på det tidspunkt, hvor fordelen fik effekt, anses den for at være udløbet pr. 31. december 2007.

(63) Som nævnt i betragtning 50 blev gældsforlængelsen og renternes tilskrivning til hovedstolen behandlet som lån og betragtes som tilbagevendende subsidie. Selskabet hævdede, at det havde tilbagebetalt det subsidie, det modtog i forbindelse med omstruktureringen i december 2002, til et konsortium af koreanske og ikke-koreanske banker i juli 2005, da det omlagde sine lån (jf. betragtning 75 og 76). Hynix hævder, at låneomlægningen, hvorved det optog nye lån for at betale den gæld, det havde indgået som led i den nye omstrukturering, og for ikke længere at være omfattet af loven til fremme af selskabsomstrukturering (CRPA), havde ført til, at subsidiet var bortfaldet. Da låneomlægningen fandt sted i 2005, var Hynix igen overskudsgivende og havde en kreditvurdering på BBB+ ifølge Korea Investors Service

Inc. Hynix' omlægning af sine lån til markedsvilkår satte en effektiv stopper for subsidiet, og fordelen ophørte dermed også. Som følge heraf findes gældsforlængelsen og renternes tilskrivning til hovedstolen pr. 13. juli 2005 ikke længere at give en Hynix en fordel.

XI. **Andre angivelige subsidieordninger**

Salget af BOE-Hydis

(64) I januar 2003 solgte Hynix sin LCD-skærm-fabrik (Hydis) til Beijing Orient Electronics Technology Group Co. Limited (BOE), en kinesisk virksomhed, for cirka 380 mio. USD. Købsprisen blev i vidt omfang finansieret ved lån ydet af Hynix' kreditorbanker KEB, KDB, Woori Bank og Hyundai Marine and Fire Insurance (HMFI), som i fællesskab lånte 188 mio. USD til det nye selskab, BOE-Hydis, der var blevet oprettet for at købe aktiverne.

(65) EF-erhvervsgrenen påstod, at den koreanske stat havde overdraget og pålagt de koreanske banker den opgave at tilvejebringe finansiering på fordelagtige vilkår for at sætte BOE i stand til at købe aktiverne og dermed tilføre Hynix en særdeles tiltrængt kontantindsprøjtning.

(66) Selv om der var visse tegn på, at KEB og Hynix lagde pres på nogle af de andre långivere, og at BOE ikke var i stand til at tiltrække finansielle midler fra uafhængige kreditorer, er der intet belæg for, at den tilvejebragte finansiering var et udligningsberettiget subsidie. En konstatering af, at finansieringen var en opgave, den koreanske stat havde overdraget og/eller pålagt de koreanske banker, er ikke nok. For at fastslå, at der er tale om et udligningsberettiget subsidie under de omstændigheder, der beskrives af EF-erhvervsgrenen, skal det godtgøres, at den koreanske stat havde overdraget og pålagt BOE den opgave at købe Hydis. Selv om de koreanske bankers finansieringsvilkår var fordelagtige, kom BOE's gæld alligevel til at lyde på 188 mio. USD, mens den resterende del af købsprisen blev betalt kontant. Der foreligger ingen dokumentation for, at den koreanske stat har overdraget/pålagt BOE opgaver. Under alle omstændigheder blev de finansielle midler stillet til rådighed for BOE-Hydis, og der er ikke fremlagt dokumentation for, at nogen fordele gik videre til Hynix. Derfor anses de koreanske bankers lån til BOE-Hydis på 188 mio. USD ikke for at udgøre et subsidie efter grundforordningens artikel 2.

Salget af System IC

(67) I overensstemmelse med betingelserne i aftalen om den nye omstrukturering solgte Hynix i oktober 2004 sine aktiver i System IC til et konsortium under ledelse af CVC Partners, en privat investeringsfond ledet af Citigroup Venture Capital, for 954,3 mia. KRW. Finansieringen af overtagelsen udgjorde 481,3 mia. KRW og bestod for størstedelens vedkommende af en gældsoverførsel fra Hynix til MagnaChip, det selskab der var blevet oprettet for at købe System IC-aktiverne. Hynix' kreditorer overførte deres ikke-sikrede tilgodehavender i Hynix til MagnaChip til en pris, der var nedsat med 21 %, mens den gæld, der var stillet sikkerhed for, blev overtaget af det nye selskab uden prisnedslag.

(68) EF-erhvervsgrenen hævdede, at den del af gælden, der var blevet overført med prisnedslag, var et udligningsberettiget subsidie. MagnaChip overtog en gældspost på 481,3 mia. KRW og betalte 481,3 mia. KRW kontant, men for at transaktionen kan siges at have involveret et finansielt tilskud, må det først godtgøres, at MagnaChip/CVC Partners handlede i opdrag eller efter pålæg, og dette har ikke kunnet konstateres, og der er heller ikke fremlagt dokumentation til støtte for en sådan påstand. Kreditorerne indvilligede i at overtage den devaluerede gæld af egen fri vilje. Ligesom det var tilfælde med salget af BOE-Hydis, blev de finansielle midler stillet til rådighed for en tredjepart og ikke for Hynix, så der er intet, der tyder på, at Hynix har haft en særlig fordel af transaktionen. Overførslen af gæld med prisnedslag til MagnaChip anses derfor ikke for at udgøre et subsidie efter grundforordningens artikel 2.

Kontantopkøb af gæld

(69) I oktober 2004 anvendte Hynix midlerne fra salget af System IC til at gennemføre en kontantopkøbsplan godkendt af CFIC, i henhold til hvilken Hynix »tilbagekøbte« sin gæld fra kreditorerne til nedsat pris. Hynix tilbød at tilbagebetale gælden før tiden mod et prisnedslag. Endnu et kontantopkøb af gæld fandt sted i december 2004. EF-erhvervsgrenen hævdede, at kontantopkøbene af gæld til nedsat pris var et udligningsberettiget subsidie.

(70) De kreditorer, der valgte at deltage i kontantopkøbet af gæld i oktober, gik ind på, at Hynix kunne tilbagebetale 70 % af den gæld, hvorfor der ikke var stillet sikkerhed, og 96 % af gælden med sikkerhedsstillelse. Prisnedslaget for gæld uden sikkerhedsstillelse var nedsat til 21,84 % i kontantopkøbet af gæld i december.

(71) Det foreligger dokumentation for, at deltagelse i kontantopkøbene af gæld var frivillig. Desuden er der ikke noget, der tyder på, at de deltagende kreditorer handlede forretningsmæssigt ufornuftigt, da prisnedslaget blev kompenseret ved, at gælden blev tilbagebetalt tidligere, og kreditorerne dermed kunne udnytte den tidsmæssige værdi af pengene. Kontantopkøbene af gæld anses derfor ikke for at udgøre et subsidie efter grundforordningens artikel 2.

Skattebegunstigelser

(72) EF-erhvervsgrenen hævdede, at den koreanske stat begunstigede Hynix i skattemæssig henseende, fordi den ikke krævede, at Hynix skulle acceptere, at den gevinst, den havde fået ved ombytningen af gæld med aktier som led i den nye omstrukturering, var en indtægt. Hynix' tab var ganske vist af en sådan størrelsesorden i 2003, at det ikke havde skullet betale selskabsskat, selv om det havde accepteret, at gevinsten ved ombytningen var en indtægt, men EF-erhvervsgrenen hævdede, at Hynix havde haft en fordel, fordi det ved ikke at acceptere gevinsten ikke havde reduceret sine tabsfremførsler, som det siden kunne trække fra sine skattepligtige indtægter i 2005, da selskabet igen var blevet rentabelt.

(73) Den påståede skattebegunstigelse skyldes en udsættelse af en lovændring, hvorefter selskaber under frivillig omstrukturering som Hynix skal acceptere, at gevinster fra ombytninger af gæld med aktier er en indtægt. EF-erhvervsgrenen hævdede, at den koreanske stat oprindeligt havde haft til hensigt at lade den nye lov træde i kraft i marts 2003, hvorved Hynix' gevinst ved ombytningen af gæld med aktier som led i den nye omstrukturering var blevet skattepligtig. EF-erhvervsgrenen hævdede, at den koreanske stat efter at have modtaget klager fra mindst en ud af tre selskaber, der var direkte berørt af lovændringen, heriblandt Hynix, havde udskudt ikrafttrædelsestidspunktet for den nye bestemmelse til 1. januar 2004. Hynix hævdede, at ikrafttrædelsesdatoen blev udsat, da den koreanske stat indså, at bestemmelsens umiddelbare ikrafttrædelse ville have været i strid med princippet om, at sådanne bestemmelser ikke må have tilbagevirkende kraft, og med den sædvane, at skatteforskrifter træder i kraft ved skatteårets begyndelse.

(74) EF-erhvervsgrenen genfremsatte sin påstand i de bemærkninger, den fremsatte efter offentliggørelsen af de vigtigste resultater og konklusioner af undersøgelsen. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt godtgjort, at den koreanske stat havde til hensigt at sikre, at den gevinst, Hynix fik ved ombytningen af gæld med aktier, ikke blev beskattet, eller at den påståede skattebegunstigelse var specifik efter grundforordningens artikel 3. Desuden er det tvivlsomt, om Hynix drog fordel af denne skattefritagelse, i betragtning af størrelsen af selskabets nettotab og det forhold, at tabene kun kunne fremføres i fem år. Hynix blev igen overskudsgivende i 2005, men dets tab var så store, at selv om gevinsten ved ombytningen af gæld med aktier blev medregnet som skattepligtig indkomst, var det fremførte tab stadig stort nok til at absorbere overskuddet i 2005, og Hynix havde således ingen fordel heraf i (eller før) undersøgelsesperioden. Da fordelen af gældsombytningen ydermere blev udlignet »brutto«, dvs. uden hensyn til en eventuel beskatning, var der således allerede taget højde for en eventuel fordel som følge af skattebegunstigelser, og der ville blive tale om dobbeltudligning, hvis man foretog endnu en udligning af fordelen. Den skattemæssige behandling af Hynix' ombytning af gæld med aktier anses derfor ikke for at udgøre et subsidie efter grundforordningens artikel 2.

Låneomlægningen i juli 2005

(75) I juli 2005 omlagde Hynix lån for 1 200 mia. KRW, hvorved CRPA tidligere end forventet ophørte med at gælde for Hynix. Låneomlægningen omfattede et terminslån på 500 mio. USD, der blev optaget ved udstedelse af obligationer på fondsbørsen i New York, og på 250 mia. KRW samt en revolverende kredit på 550 mio. USD med deltagelse af både koreanske og udenlandske banker (i det følgende benævnt »låneomlægningen i juli 2005«). EF-erhvervsgrenen hævdede, at låneomlægningen i juli 2005 indebar et yderligere subsidie, eftersom Hynix stadig var et kraftigt gældstynget selskab, som ikke ville kunne finde finansieringskilder på markedet.

(76) I juli 2005 var Hynix et langt sundere selskab, om end stadig i høj grad gældstynget. Det var igen overskudsgivende, og dets kreditvurdering var BBB+. Det fremgår af den foreliggende dokumentation, at de koreanske bankers finansiering ikke var uforenelig med selskabets kreditvurdering. Den store deltagelse af udenlandske banker støtter desuden Hynix' påstand om, at låneomlægningen foregik på markedsøkonomiske vilkår. Der var endvidere ingen tegn på, at de koreanske banker handlede i opdrag eller efter pålæg, da de udstedte lån til Hynix som led i låneomlægningen. Derfor anses låneomlægningen i juli 2005 ikke for at være et subsidie efter grundforordningens artikel 2.

XII. **Konklusion om foranstaltningerne**

(77) Det fandtes, at fordelen af de udligningsberettigede subsidier i den oprindelige undersøgelse fik virkning fra den 1. januar 2001. Den blev fordelt over en femårs periode svarende til den normale afskrivningsperiode for aktiver i halvlederindustrien.

(78) De foranstaltninger, der blev truffet i den oprindelige undersøgelse, vedrørte ikke-tilbagevendende engangssubsidier, fordelt over en bestemt tidsperiode, og da denne periode er sat til at begynde på det tidspunkt, hvor fordelen fik effekt, anses de foranstaltninger, der blev indført ved den endelige toldforordning, for at være bortfaldet pr. 1. januar 2006. Da gældsforlængelsen og renternes tilskrivning til hovedstolen i december 2002 ophørte med at give Hynix en fordel den 13. juli 2005, og da fordelen ved ombytningen af gæld med aktier fra december 2002 ophørte den 31. december 2007, bør foranstaltningerne ophæves med virkning fra den 31. december 2007, og proceduren afsluttes.

(79) Følgelig skal der ydes godtgørelse eller fritagelse for den endelige udligningstold, som er betalt eller bogført i henhold til forordning (EF) nr. 1480/2003 på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), fremstillet ved hjælp af forskellige former for MOS-teknologi (Metal Oxide Semiconductor), herunder supplerende MOS-typer (CMOS), af samtlige typer, tætheder, varianter, adgangshastighed, konfiguration, pakning eller ramme osv., med oprindelse i Republikken Korea og overgået til fri omsætning pr. 31. december 2007.

(80) Hynix, den koreanske stat, EF-erhvervsgrenen og alle andre interesserede parter er blevet informeret om de vigtigste forhold og overvejelser, der ligger til grund for den påtænkte anbefaling om at ophæve de gældende foranstaltninger og afslutte proceduren, og har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Hvor det fandtes passende, er disse bemærkninger behandlet i de afsnit i denne forordning, der specifikt drejer sig om de pågældende emner.

(81) Anmodninger om godtgørelse eller fritagelse indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med gældende toldbestemmelser.

(82) EF-erhvervsgrenen fremsatte i sine bemærkninger også krav om, at foranstaltningerne skulle opretholdes, indtil de udløber i august 2008, fem år efter indførelsen af de endelige foranstaltninger, for at udligne udligningsberettiget subsidiering, og støttede deres krav på grundforordningens artikel 19. Imidlertid giver artikel 19 bl.a. mulighed for at ophæve foranstaltninger, hvis de ikke længere er nødvendige for at udligne subsidiering. Endvidere fremgår det af grundforordningens artikel 15, som udgør grundlaget for indførelse af foranstaltninger, at foranstaltninger kan indføres — og, i analogi hermed, opretholdes — medmindre »den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel«. Da resultatet af undersøgelsen viser, at subsidierne ikke længere giver Hynix en fordel, kan foranstaltningerne ikke opretholdes, og EF-erhvervsgrenens krav må derfor afvises —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den endelige udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), fremstillet ved hjælp af forskellige former for MOS-teknologi (Metal Oxide Semiconductor), herunder supplerende MOS-typer (CMOS), af samtlige typer, tætheder, varianter, adgangshastighed, konfiguration, pakning eller ramme osv., med oprindelse i Republikken Korea, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1480/2003, ophæves med virkning fra den 31. december 2007, og proceduren afsluttes.

Artikel 2

I medfør af artikel 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([1]) ydes der godtgørelse eller fritagelse for endelig udligningstold, der siden den 31. december 2007 er betalt eller bogført i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 1480/2003. Anmodninger om godtgørelse eller fritagelse indgives til de nationale toldmyndigheder i overensstemmelse med gældende toldbestemmelser.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. april 2008.

På Rådets vegne
R. ŽERJAV
Formand

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).